

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 90, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 2.60 . . . 4.— za pol leta . . . 5.— . . . 8.— za vse leto . . . 10.— . . . 16.— Na naročbe brez priložene naročilnice se ne jemlje ozir.

Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nř., v Gorici po 3 nř. Sebotno večerno izdanje v Trstu 3 nř., v Gorici 4 nř.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

Oglasi se računajo po tarifi v pesitu; za navlake z dobelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega v navadni vrstici. Poslana osmrtnica in javnozhalva, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Caserma 13. Odprte reklamacije se prosto poštnino.

„V edinosti je moč!“

Pomoč Trstu.

Star greh avstrijskih državnikov je bil od nekdanj ta, da so se le preradi držali starih predsodkov, starih tradicij in običajev in da so le silno neradi zapuščali stara in izvožena, če tudi pogrešena pota. Tako je bilo nekdanj tako je tudi dandanes. In to velja posebej glede na politiko, veljavno v deželi primorski. Od nekdanj že veljalo je na Dunaju načelo, da je italijansko plemo poklicano za nadvladje v Primorski. To napačno in z ozirom na državni interes pogubno menenje se je ukoreninilo tako, da se je proglašalo in se proglašuje še dandanes za puntarja vsakdo, ki se je drznil, oziroma se drzne, povedati na vsa usta, da je to menenje napačno.

Zastopniki tega menjenja opirajo se zlasti na staro „kulturo“ Italijanov in pa na njihovo bogatstvo; dočim — tako pravijo — je slovanski del prebivalstva siromašen in tako zaostal v omiki, da potrebuje vodnika, ki naj ga drži na uzi. Ta vodnik in stražar na Primorskem seveda ne more biti drugi nego — Italijan. A zagovorniki italijanskega nadvladja na Primorskem rabijo poleg tega še nekov drugi argument. Pravijo namreč, da primorski Slovan, ako bi prišel do tega, da se razvije politički, postane gotovo jako nevaren za sedanjou uredbo države — da je torej prekucah —, kar se pa ne more trditi o Italijanih že zato ne, ker je njih število preneznatno. Ali z drugimi besedami: „panslavizem“ je veliko nevarnejši nego irredenta. In ker je „panslavizem“ nevarnejši, treba ga proganjati in dušiti v prvi vrsti; dá, še več: zatisniti je treba nekoliko oči, ako razni „pobalini“ uganjajo svoje „otročarije“ po ulicah mesta Tržaškega, kajti ti-le poslednji so izborna pomoč v sveti vojski proti „panslavizmu“.

Slovanom neprijazna politika na Primorskem podpirajo torej trojnimi razlogom: da so Italijani imovitejši, da so kulturno plemo, pa da niso tako nevarni kakor Slovani.

Jako hvaležno delo bi bilo to, ako bi hoteli ta trojni razlog položiti na rešeto in ga malce prerahljati; videli bi takoj, da nam niti jedno samo zrnice ne ostane na rešetu, ampak da se je vse razpršilo skozi luknje rešeta, kar bi kazalo, da so bile na rešetu zgolj — pleva. A pustimo to in naglasimo samo, da na tej podlagi,

na podlagi plev, sloni naša pokrajinska politika. In to je naša nesreča, da merodajni krogi že od nekdanj pa do današnjih dni niso vedeli razločevati mej zrnjem in plevami. To nepoznanje razmer je rodilo nepregledno vrsto pogreškov. Kdo je kriv na tem? Dasi ne bi bilo težko odgovoriti na to vprašanje, vendar se nočemo baviti danes z njim v polnem njega obsegu, ampak namen nam je le povedati, da mej mnogimi drugimi šinitelji je dunajskemu časopisu zapisati na račun velik del krivde, da je tako, kakor je. Kako zavijajo, lažejo, obrekujejo in natolejujejo, to vemo le mi, ki nam je ne baš prijetna dolžnost, zasledovati vse te izbruhe strankarske strasti in narodnega sovraštva. Laž in obrekovalni namen sta navadno tako očita, da bi ju človek lahko prijel z roko in vendar se — slepo veruje vse to. In ker so vsi taki, ni čuda, da je svet tako slabo poučen o razmerah na Primorskem, posebej pa o končnih ciljih posamičnih strank, oziroma plemen. Vse časopise dunajske je složno — v mržnji do nas. In to časopise imponira na vzgoraj, na vzdolu in na vse strani. Zato smo prav hvaležni onim pravičnim Nemcem, ki so počeli izdajati list „Reichspost“, kateri smo bili že omenili pred par dnevi. Človeku res dobro dene, ako mu pride v roko taka — bela vrana. Ta list je obljubil že v svoji prvi številki, da se hoče pridno baviti z razmerami v zanemarjenih južnih pokrajinah in tako pripomoči resnici do zmage. Do sedaj je držal dano besedo — upamo, da bode tudi v bodoče tako. Izpolnjuje dano obljubo naglašal je nedavno, kaj treba Primorski in Dalmaciji v prvi vrsti v gospodarskem pogledu; potem pa je pridodal:

„To pa moramo reči: ako kdo misli, da reši primorska vprašanja in skrbi le se zidanjem železnic in s pospeševanjem javnih občil, ta se moti zelo. Primorsko-dalmatinsko vprašanje je političko vprašanje. Vprašati se moramo, ali hočemo obdržati ti deželi ali ne; in ako ja hočemo obdržati, se moramo vprašati na dalje, ali bomo mogli obdržati specijelno Trst, Gorico-Gradiško in Istro, ako bomo nadaljevali umetno poitalijančevanje teh dežel. Ogromna večina prebivalstva Ilirske je hrvatska in slovenska, a prej kakor slej vrši se proces poitalijančevanja, katerega pospešujejo tudi — (tu sledečega stavka si ne upamo pon-

tisniti, Op. ured.) Iredentistiška nevarnost ne tiči v Rimu in ne v odborih v Benetkah in Vidmu. Mi, avstrijska država smo nevarni sami sebi! Naša politika vzgojuje iredento, ker jej pripravlja redilna tla. Zlo se je že močno razširilo, vendar smo prepričani, da bi se moglo odstraniti, ako bi privoščili potrebno podporo državi zvestemu slovenskemu in hrvatskemu življu in pa ostankom nemštva v Trstu in Gorici, mesto da jim jemljejo pogum ali jim celo nasprotujejo.

„Reichspost“ obžaluje tudi, da trgovinskega ministra, ki je obiskal nedavno naše mesto, nista spremljala tudi ministerski predsednik in minister za notranje stvari, kajti politička vprašanja treba proučevati se političkega stališča. Tako je tudi res: ako hoče vlada istinito pomagati našim pokrajinam, mora v prvi vrsti skrbeti za to, da preosnuje vse naše javno življenje in je postavi na trdno in zanesljivo podlago. Iztrgati mora moč iz rok onim činiteljem, kateri bi hoteli jemati le od Avstrije, a jej ničesar dati (najmanj pa svoje srce), kar je pripomnila nedavno celo „Deutsche Zeitung“, ki je menda glasilo finančnega ministra, ekselence Plenerja.

Iztrebiti najprej političko zlo, to bi bila prava pomoč, posebej našemu mestu.

Politiške vesti.

62 volilcev okraja Radovljanskega odposlalo je grofu Hohenwartu nastopno nezaupnico:

Visokorodni gospod grof!

Ko smo podpisani pri poslednji državnozborni volitvi dali Vam, visokorodni gospod grof, svoje glavo, bili smo prepričani, da bode vlad velikega vpliva Svojega v vsakem osiru vedeli zatopati potrebe in koristi Svojih volilcev in da bode zarači tega ostali z njimi v neprestani dotiki.

Ta naša nada se, žal, ni obistinila, kajti niti edenkrat ni se Vam zdelo vredno predstaviti se Svojim volilcem, da izveste njihove želje in potrebe.

Saj pa smo zato, sledeč pasljivo vsemu Vašemu državnozbornemu dolovanju, na svojo žalost opazili, da niti edenkrat niste pouzdignili glasu bodisi za gmetno, bodisi za narodno korist svojega volilnega okraja.

Grm. Ali ne vidiš, kdo prihaja na ulici? Plavež. To? Ha. — Rogin?!

Grm. Da, Rogin, najin prijatelj, častnik v tej garniziji — Plavež. Vraga — zavl je v krčmo!

Grm. Prijatelj — se ti-li ne sveti najedenkrat v glavi?

Plavež. Sveti? — To, da misliš, da bi bil način kaznovanja? To bi bilo izborno!

Grm. Kar brzo za njim! To velja! To bode osveta!

Plavež. In to se bode zviljal stavec, ko izve, kdo mu je šel na limanice!

Grm. In ta goska, njegova hoi! Hura! Le hitro!

Plavež. Hura! (Silita hkrati skozi duri, a pri tem zadene ob ravno prišlega Prelaznika, ki razburjen ustopi — tableau).

DRUGI PRIZOR.

Prejčnja in Prelaznik. Prelaznik (še pred durmi). Že zopet tak sabljež, ki voha okoli moje hiše! Sakra... (Grm in Plavež, odskočivša od vrat, vsak ob jedni strani strmita vanj).

Prelaznik. — miš! Kaj? Kdo? A, go-

Vsed tega ginevalo je zaupanje naše do Vas, visokorodni gospod grof, in moralo se je popolnoma omajati, ko ste stopili z vso odločnostjo v boj proti pravični volilni reformi grofa Taaffeja in tako pripomogli na vladno krmilo nemški levici.

To Vaše ravnanje privelo nas je do prepričanja, da niste nikdar imeli srca za slovenske svoje volilce in ker želimo, da so mej nami čisti računi, izjavljamo, da tudi mi več zaupanja do Vas imeti ne moremo.

(Slede podpisi.)

Razprava proti „Omladini“. Ker se dokazila proti obtožencem malo ne že končana, ne vzbuja ta razprava več splošnega zanimanja. Prečitato se bode še par zapiskov in zaslišalo nekoliko nevažnih prič, potem pa pridno govori; za iste so odmenjeni štirje dnevi. Potem se bode sodišče posvetovalo baje tri dni; in iz tega se more sklepati, da bode razprava končana in obsodba proglašena v soboto teden.

Srbija. Dunajska „Polit. Corr.“ javlja iz Belegrada: Okrožnica srbske vlada povdarja varstvo ustanovnih prav, urejenje finano, da more Srbija izpolniti svoje obveznosti, izogibanje spletke s sosednimi državami in prijateljsko poravnanje slučajno nastalih nesporazumljenj. — Program je torej, kakor se vidi, jako lep; še lepše pa bode to, ako Simićevo ministerstvo zares vresniči ta program. — Sinoč je bil ples trgovcev v Belegradu. Ples je obiskal tudi kralj Aleksander s svojim očetom Milanom. Poslednji je napal v pričo mnogih ljudij prisotnega generala Grujića, očitajoč mu brezobzirno pisavo radikalnih listov. Grujić je na to ostavil dvorano. Da je ta prizor napravil jako neprijeten utis in to ne baš v prid Milanu, o tem ni treba govoriti. — Iz mnogih mest Srbije prihajajo jako vznemirjajoče vesti. Ljudstvo kriči po mestih: „Živio Karađorđević!“ — In pa kralj?...

Nemško-ruska trgovinska pogodba je bila podpisana včeraj v Berlinu. Pogodba velja za 10 let. V kratkem jo objavi doslovno službeni list. V tej pogodbi je Rusija baje dovolila razna oledčanja nemškim obrtom.

Italija. Včeraj so ujeli pri selu Noceto blizu Carrare 32 oboroženih anarhistov, kateri so nedavno napadli pod vodstvom nekega Nicolinija — ki je tudi vjet — državno orožnico in odnesli dokaj orožja. Potem so se poskrili v gorovju in živeli kot tolovaji. — V Bolonji so zaprli nekega Kajetana Benzija, katerega smatra vlada kot vodjo anarhistov v Bolonji na temelju nekaterih pisem, koje so zaplenili zaprtemu odvetniku

spoda, vidva! Pa da bi takov gizdal in za svojim dekletom — sakra-miš! Kako? Že odhajata? Že?

Grm. (so korenjaško postavi predenj). Da, — gospod Prelaznik!

Prelaznik. Sakra-miš! in niti govorila s mojo hčerko?

Plavež. O da, gospod Prelaznik, govorila, pač.

Prelaznik. (odlaga klobuk in palico, govori sam seboj). In šest odstotkov za polu leta — v božjem imenu — sakra-miš! (glasno)

Kako, govorila? In kakov je izid vašega dogovora?

Grm. Gospod Prelaznik, nama se mudi! Prelaznik. Kaj? Kako? Sakra-miš, mudi?

In niti povedali niste, gospod Grm, kdaj Vas smem kot zeta pritisniti na svoje srce?

Grm. O — za to, gospod tast, bode še časa dovolj; sicer pa —

Plavež. Sicer pak izveste poročilo tudi iz ust svoje premile gospice hčerke...

Prelaznik. Od moje hčerke?!

Grm in Plavež. Da, da, da!

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

(2)

Kri ni voda.

Veseloigra v jednom dejanji.

(Dalje.)

Grm. To je znano, da tiči stari Prelaznik do tilnika v dolgovi ter skuša in si prizadeva, kako bi se iznebil neprijetnosti, ki mu tem načinom prete — tudi meni je za 3 tisoč v sorodu — je-li čudo, da mu teče voda v grlo ter da želi uloviti bogatega zeta, ki naj bi mu odvezl z ramen neznosno breme dolgov? Ha, ha, ha!

Plavež. In ta nov zet, seveda, bil bi moj prijatelj Grm? Hm!

Grm. Le čakaj: stari dirja in meče zanjke, da bi ujel ščuko, a v tem zabava se hčerka s svojim tajnim ljubčekom — kavalirjem za njegovim hrbtom ter se roga njegovim prizadevanjem —

Plavež. In ko se mu posreči ujeti ščuko?

Grm. Ha! Dovolj, prijatelj!

Plavež. Kaj hočeš storiti?

Grm. Več kaj?

Plavež. Nu?

Grm. Na sled priti svojim slutnjam...

Plavež. Si-li ljubosumen?

Grm. Ljubosumen, jas?! Se mi-li ne nudi to in to prilik na dan, pa kake! Pa jaz ljubosumen! Ne bodi preprost! Užaljen som, da ti rečem! Užaljen, da se vse tare po meni ter da bi zavl vrat ti gizdalinki in njenemu očetu!

Plavež. Se-li hočeš maščevati?

Grm. Maščevati? To baš ne! A kaznovati ja hočem in k temu mi pripomoreš ti!

Plavež. No, z veseljem, ako bode pošteno! Tu imaš roko!

Grm. (udari). Sicer še ne vem, kakov način kazni najdem, a najdem ga in kadar se nama posreči, razglasiti se mora, da se bode smijalo pol leta vse mesto in midva po vrhu!

Plavež. Da, pri tem ostane!

Grm. Pokazati jim morava, da naša kri ni voda!

Plavež. „Da, kri ni voda“!

Grm. In sedaj idiva v krčmo, da oplahneva to jezo od srca in izkujeva načrt. (Pogleda skozi okno). Toda glej, za Boga! Prijatelj!

Plavež. Kaj ti je?

Giuffridi. — V Mavi je včeraj dopoldne sodilo vojno izjemno sodišče o bratih Ljudevitu, Josipu in Juliju Pedroniju, ter o nekem Micheloniju in Ciuffardiju, zatoženim tajne zveze in ščuvanja. Vsi obtoženci so tajili, da so socialisti. Obsojeni so: Julij Pedroni na 8 let zapor, od katerih mora prebiti 16 mesecev v posebni celici; Ljudevit na 4 leta in 8 mesecev posebne celice, Josip na 3 leta ter 4 mesece posebne celice in Micheloni na 2 leti ter 4 mesece posebne celice. Ciuffardi je bil oproščen. — Popoludne bila je razprava proti nekim Inghiraniju, Bonacosciju in Biniju. Vsi trije so bili obtoženi anarhizma vsled anarhističkih govorov, toda vsi trije so tajili, da so anarhisti. Sodišče jih je obsodilo kljub temu in sicer: Binija na 4 leta zapor, s 6 meseci posamezne celice, Inghiranija in Bonacoscija pa vsakega na 2 leti zapor s 4 meseci posamezne celice.

K obglavljenju Vaillant. Glava onega hudobnega, ki je vrgel bombo v francoski parlament, je torej padla. Groženje anarhistov ni pomagalo prav nič, obsodba se je izvršila. Bodočnost nas pouči, da-li bodo anarhisti res izveli svoje peklenke naklepe, s katerimi so o zborovanju v Londonu sklenili maščevati smrt Vaillantovo. — Pariški krvnik Deibler je bil vprejel več grozilnih pisem, zategadelj je spremljevalo voz, na katerem je bila naložena guillotina (t. j. stroj, s katerim se obglavljajo obsojeni) 40 stražarjev. — Predno je bil predsednik Carnot podpisal smrtno obsodbo, bil je pri njem Vaillantov branitelj, odvetnik Labori. Ostal je pri Carnotu nad jedno uro, Carnot bil je jako ganjen — a kljub dobremu srcu ni mu dopuščala vest pomilostiti hudobnega anarhista. Vaillantova smrt bodi v strašilo in resoben opomin drugim anarhistom.

Ruski general Gurko. vrhovni zapovednik v Varšavi, na katerega smrt so čakali njegovi mnogoštevilni nasprotniki od ure do ure, ozdravil je toliko, da skoraj zopet prevzame svojo visoko službo. Takó vsaj poročajo Lvovskemu „Przeglodu“ iz Varšave.

Prihodnji konklave. Kakor poročajo iz Rima, namerja sv. Oče imenovati o prihodnjem konklavu sedem kardinalov in to 5 Italijanov, 1 Avstrijca in 2 Francoze. Poslednja dva sta jezuit o. Steinhuber in msgr. Perraux, škof v Autunu.

Različne vesti.

Imenovanje. Poštnege koncipista Henrika Hoferja v Trstu je imenoval trgovinski minister poštним komisarjem v Inomostu.

Maskarada „Tržaškega Sokola“. Finis coronat opus — predpustna doba veselja in zabav, doba veselja, je za nami, a za nas tržaške Slovence jo je dostojno zaključil dični naš „Sokol“. Veselični odsek „Del. podp. društva“ priredi sicer še nocoj svoj plesni venček v Maltyjevi dvorani, ali ta zadnji pojav predpustnega veselja zdi se nam, kakor odmev zadnjega strela — po končani bitki. Sokolova maskarada ohranila je tudi letos svojo tendencijo dvigati se višje in višje od leta do leta. Prejšnja leta smo z nekim strahom pričakovali maskarade, češ, kdo ve, se li posreči ta eksperiment? Letos pa smo zmagonosno in zavestno stopali po stopnicah gori v krasno redutno prostoro gledališča „Politeama Rossetti“ dobro vedo, da je sija jen vspeh zagotovljen. Dvorana je bila krasno odičena zelenjem in zastavami, po njej pa je migolelo pisano življenje, kakor v kakem kalejdoskopu. Pozabili smo v teh trenutkih na tužne naše razmere, na razmršene političke odnošaje v Avstriji — in pozabili smo celo na koalicijske, kakor tudi na tiste, ki so nam jo ustvarili in jo vzdržujejo. Ne, nismo prav povedali; na koalicijske nismo pozabili — narobe: stopila nam je še le prav živo pred oči, kajti sedaj še le razumemo vse prijetnosti koalicijske, ko smo dobili o njej živo sliko na Sokolovi maskaradi. Če so tudi gori v dr-žavnem zboru tako veseli, kakor smo bili mi minolo nedeljo, potem pa blagor njim, koje je milostno sprejela v svoje naročje; oni poslanci pa, kateri so lehkomišljeno zapravili to srečo, naj se le skeano trkujo na grešna svoja prsa. Da: naša maskarada je bila po- osobljena koalicijske najrazličnejših narodov, strank in stanov. No, poročevalčeva dolžnost nas veke poročati, da smo pogrešali ponosne

sinove Albiona — Bog sam vedi kake mej- narodne intrige so jih zadržale — in pa Mihca in Jakca. Tema dvema se pa ne žu- dimo, kajti v žalosti sta gotovo, da je zmanj- kalo evenka onkraj velike luže. Človek ne more biti vesel, ako vlada v ljubi in dragi „šlahti“ taka mizerija.

Sicer pa so prišli vsi — vsi: okoličani in okoličanke, brhke „juške“, ponosne Ši- karee v družbi postavnih Gorenjcev, Bolgarke, oiganke, listonoši v ženski opravi — tudi take smo imeli! — Črnogorka, ogromno število nepoznanecv in nepoznanek v slikovitih fan- tastiških opravih. Bog jih poznaj vse! — Da je bil tudi neizogibni „domino“ zastopan v dostojnem številu, tega nam ni treba praviti. Vra skupina clownov in pierrotov došla je srečno in veselo tam iz daljine Amerike; nje de- beli sluga je bil pa toli krasen eksemplar, da bi mu zastoj iskali para v naši starikovi Ev- ropi. Tudi ljubi „otroci“ so nam napravili veliko veselje. In kako lepo so soglašali vsi ti najrazličnejši elementi! Živela koalicijska! Krivo smo jo sodili do sedaj. Živel pa tudi naš „Sokol“, ki nam je dokazal, da se privlačna sila njega maskarad vekša od leta do leta — pod znamenjem koalicijske. Poonemajto ga vsi vi tržaški Slovenci, koalirajte se v prosep našega socijalnega življenja in v obrambo naših narodnih pravic! Konečno pa prosimo oproščenja, ako je to poročilo pomanjkljivo; pomislite, da je danes — pusti tork.

Avstrijsko brodovje v Trstu. Včeraj predp. je priredil nadvojvoda Karl Stefan za- jutrek na krovu ladije „Radetzki“, na kateri so bili povabljeni poleg oca. namestnika vi- teza Rinaldinija s soprogo, tudi župan dr. Pitteri, škof dr. Glavina in drugi dostojanstveniki, skupno 14 oseb. Zvečer je bil ples pri namestniku v čast brodovju. Ve- liki trg in javni vt na velikem trgu sta bila lepo razsvetljena, isto tako vse Lloydove la- dije, zasidrane v pristanišču.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Greti nabrala je Črnogorka o priliki veselice Roj. vos. odseka 8 gld. 30 kr.

Il nostro podestà. Tržaški župan je ka- kor župan povsod glavna oseba v občini. Nanj so vprte oči vseh moččanov; on zastopa tako rekoč mišljenje vsa prebivalstva, radi česar ga po pravici zovejo tržaški občinarji „prvega močšana“ — il primo cittadino. Vse to je sicer prav lepo in umestno. Le žal, da je naš goasp. župan čisto podvržen neki čudni belezni — Lahji jej pravijo „indisposizione“, — katera ga napade kaj rada, kadar on sam hoče ali kadar to hočejo njegovi politični pri- jatelji. Ta res čudna bolezen obstoji v tem, da rad aboli, kadar se v Trstu vrši kaka slavnost, katera ni po godu njegovim prijatel- jem. Predminoli teden so tržaški veterani imeli svoj letni veliki ples; uprav v istem času se je pa vrtil tudi ples „Lege“ — žu- pan je počastil zadnjega, a za prvega se je menda naznanil bolnega. Ni ga zborovanja s lahkim licem, da bi ga župan ne počastil s svojim pohodom. Tako je nedavno bil občni zbor „Unione ginnastica“, kateremu je pri- sustvoval tržaški župan; in tudi občni zbor „Lege“ odlikoval je župan s svojim pohodom, dočim je čisto bolan, kedar se vrše druge patrijotične slavnosti.

Policijake. Prošlo noč sta prelezla dva neznan lopova zidovje okolo letovišča hāt. 4 v ulici dello Scoglio, hotel izvestno ukrasti karkoli jima pride pod roke. Opazil pa je lopova kmet Toluso in ko sta tatova zgle- dala njega — smuk preko zid in v dir! — 19letnega težaka Antona B. iz Tržica so za- prli, ker je ukradel na javnem plesu svojemu lastnemu očetu žepno uro, vredno 7 gld. — Po noči so zaprli par postopačev, ki sto sti- kali po tujih žepih.

Sodnijsko. 75letna Katarina Iskra iz Škarnice dobila je včeraj pred drželnim so- diščem 20 dni zapor kot pustno darilo. Ob- tožena je bila ščuvanja, ker je dne 2. janu- varja t. l. kričala v pričo zbranega ljudstva, da naj ubijejo gozdnega čuvara Antona Sin- čiča.

Pretepi. Pust, vino, pijančevanje in pre- tepi, to so štirje pojmi, kateri se ponavljajo sleherno leto tako dosledno in gotovo, kakor sledi „amen“ očenašu. Takó so pili včeraj popoldne štirje mladeniči, slikarji, v neki gostilni v ulici Giulia. Ko so se dobro upi- janili, začeli so nadlegovati druge goste in metati v nje, karkoli jim je prišlo pod roke. Nek Josip Bitežnik, natak, star 54 let, stu-

njuč v ulici Boschetto hāt. 8, je dobil močno rano na licu, kajti zadel ga je s svo silo ko- zarec, katerega mu je vrgel v glavo eden izmed razgrajalcev. Še nesrečnejši pa je bil 29letni mizar Anton Krakon, stanujoč v ulici Giulia hāt. 5. Njemu so razbili razgrajalec nos. Oba ranjena so odpravili na zdravniško postajo zdraviti se, razgrajalec pa se zapri- prihitevi stražarji. Ti štirje razvneti mlade- niči so: Karol F., star 18 let, Karol P., star 19 let, Ivan C., star 17 let in Angel D., 20 let star, vsi štirje iz Trsta. — V vlici Cro- sada so pretepli neanani pijanci mornarja Ivana Zanetija. Tudi ta se je moral iti ob- vezat na zdravniško postajo. — Čevljarju Alfonsu Furlanu, stanujočemu v ulici del Toro hāt. 4, vrgel je nek vinski bratec kozarec v glavo in ga izdatno ranil nad levim očesom. — Kdo bi mogel naštet dolgo vrsto drugih več ali manj resnih pretepev?

Pobalini o tržaškem „Corso“. V nedeljo popoldne bilo je, kakor omenjamo na dru- gem mestu, obilo zija v ulici „Corso“, kateri so pričakovali krasot, kojih pa vendar — ni bilo. Da so bili med zija v prvi vrsti „čast- no“ zastopani tržaški, in — žal — tudi oko- ličanski dečki, to je umevno samo ob sebi. Med temi dečki bil je tudi 13letni Anton Škrl, stanujoč na Greti hāt. 36. Ko je nek gospod vrgel (redke slučaj!) nekoliko sladčic, planili so pobalini nad to „bombono“ ter se pretepali na vse kriplje, kdo bi jih utegnil več pobrati. V tem ravsu je nekdo Škrila su- nil z nogo tako silno v želodec, da je revček izgubil sapo in malo ne omedlel. Odnegli so ga na zdravniško postajo, kjer so mu po- mogli. Fantič si bode menda zapomnil, kaj pomenja „Corso“.

Samomor. 23letna Ana Šusteršič, hči vratarja v ulici Becherie hāt. 4, šla je sinoč v IV. nadstropje hiše št. 9 v ulici Malconton ter skočila raz okno na dvorišče. Obležala je na mah mrtva. Govorijo, da je neka ne- ozdravljiva bolezen gnala deklico v smrt.

Ponarejanje denarja na debelo. V Am- sterdamu so prijeli včeraj 15 ponarejalcev denarja, kateri so imeli pravo in pristno to- varno za tiskanje nizozemskih bankovcev. Zaplenili so v blagajnah dotiskanih bankovcev za 2 milijona goldinarjev. Načelnik ponare- jalcev je nek Oskar Nemse, rodem Nemece. Isti je priznal, da je s svojimi pomočniki spravil doslej med svet za kakih 100.000 gld. ponarejenih bankovcev.

Razpisana služba. Poštno in brzojavno ravnateljstvo v Trstu razpisuje službo poš- nega odpravitelja za poštni ured v Mirnem, polit. okraj Gorica. Letna nagrada je 200 gld. za poštna opravila, 60 gld. za uradne stro- ške in 200 gld. za listonošo, ki mora vsak dan v Gorico. — Prošnje v treh tednih poš- tnatemu ravnateljstvu.

Visoka starost. V nedeljo dopoldne ob 5. uri je na Dunaju umrla 103 let stara udova učitelja jezikom, Magd. Geisler, rojena Wagner. Ta ženska v vsem svojem življenji ni bila hudo bolna. Stanovala je pri profe- sorji Karoli Uldu. Še v soboto je bila pri dobri volji in je s slastjo jela in pila. Šla je ob navadni uri spat. V nedeljo je ob navad- nem času pila kavo, potem glavo nagnila in bila mrtva.

Najnovejše vesti.

Dunaj, 6. Na plesu trgovcev rekel je nadvojvoda Karol Ludovik, da se na Dunaju sedaj malo ali nič ne zida in da se prav malo stori za blagor mesta. Poslanec Neuber mu je odgovoril, da se bodo na Dunaju zi- dale monumentalne palače o petdesetletnici vladanja cesarja Frana Josipa, katera se bode slavila leta 1898.

Berolin 6. Pri drž. kancelarju Capriviju bil je včeraj banket, katerega se je udeležil tudi cesar. Poslednji se je mudil v Caprijevi palači kake štiri ure ter je opetovano napil kancelarju. Po obedu je izjavil v pogovoru z raznimi poslanci, da mu ugaja trgovin- ska pogodba z Rusijo.

Gostilno s prenočišči
ALLA NUOVA ABBONDANZA
ulica Torrente 15, 24-7
priporoč. po pisani slavnemu občinstvu. Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi jedili do 2. ure po- poludni, s izvrstnimi namiznimi in desertnimi vini ter izvrstno kuhinjo. Droherjevo pivo po nizkih ce- nah. Za točno in vestno postrežbo jamči ponižni
F. FAVERO.

„Tržaška Hranilnica“

(Cassa di Risparmio Triestina)
Sprejemlje denarne vloge v bankov- cih od 50 nč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obrestni na knjižice 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.
Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 4 1/2%
Posljuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 4 1/2%
Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru 2—24
Trst, dno 31. januarja 1894.

Riunione Adriatica di Sicurtà

24-2 v Trstu.
Zavaruje proti požaru, provozu po suhem rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.
Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892
Glavnica društva gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13.326.346-88
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49.465-07
Rezerva na razpolaganje 500.000—
Rezerva zavarovanja proti pre- minjanju kurzov, bilanca (A) 333.822-42
Rezerva zavarovanja proti pre- minjanju kurzov, bilanca (B) 243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje 500.000—
Občna rezerva dobičkov 1.187.164-86
Urad. ravnateljstva:
Via Valdirivo, br. 3 (v lastnej hiši.)

Teodor Slabanja

srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17
se priporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: mon- štranc, kolihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in polatim.

Da si zamorajo tudi menj premožne orkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji predčistili p. n. gospodov naroč- nikov prav ugodni plačilni pogoji stavili.
Ilustrovani cenik franco.
Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poltine franko! 2-24

FILIJALKA C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.
V vredn. papirjih na V naplosonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2% 30-dnevni odkaz 2%
8- „ 3 1/2% 3-mesečni 2 1/2%
30- „ 3 1/2% 6- „ 2 1/2%
Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih av-tr. velj., stopijo nova obrestne take v krepot s dnem 4. februarja, 8. febru- varja in odnesno 2. marca t. l. po dotičnih ob- javah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto.
V naplosonih brez obresti

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Hako kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablons, Gradeo, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljana, Lino, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov.

Kupnja in prodaja
vrednostij, divis, kakor tudi vnočenje kuponov 24-22 pri odbitku 1/100 provizije.

Predumji.
Sprejemajo se vsakovrstna vplačila pod ugodnimi pogoji.
Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtem kreditu v Londonu ali Parizu, Ber- linu ali v drugih mestih — provizija po po- godbi.
Na vrednosti obresti po pogodbi.

Vložki v pohrano.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni donar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem cursu.
Trst, 31. januarja 1894 2 24

Dominik Lušin v Kopru

priporoča svojo veliko zalogo razno- vrstne lesenine, kakor:
trame, žagance, morale, dile, pa tudi opeko, apno, pesek itd.
Naročila izvršujejo se točno in po naj- nižji ceni. 104-2